

سوسیالیسم چینی بیم ها و نگرانی ها

حزب کمونیست کارگری روسیه

www.rknp-rkp.ru

برگردان: ا.م. شیزلی

ساختمان سوسیالیسم با خصوصیات چینی، موجب بیم و نگرانیهای جدی در میان طرفداران سوسیالیسم علمی در جهان شده است. آمیختن عناصر سرمایه داری در تمام عرصه های زندگی اجتماعی، زمینه تغییرات ساختاری عظیمی را فراهم آورده است. مطلبی که در زیر ارائه می گردد، نشاندهنده روند تحول آشکار و شدیداً خطرناک در جامعه چین می باشد. بنابر این، پیروان صادق سوسیالیسم علمی، در عین امیدواری و اطمینان قطعی به پیروزی جهانی سوسیالیسم، باید خود را به بدترین و ناگوارترین شکستها که، عمدتاً محصول نفوذ و رسوخ دادن منحنی ترین اندیشه ها و اصول ایدئولوژی بورژوائی در میان جنبش طرفداران سوسیالیسم علمی است، خود را آماده کنند تا، از پیامدهای کشنده شکستها، خود را در امان نگهدارند. فراموش نکنیم زمانی را که قریب دو دهه پیش، وقتی که سوسیالیسم اتحاد شوروی پس از چندین دهه مقاومت در مقابل چنین عناصری، نهایتاً، در عرض چند ماه، با رهبری اقتصادی جرج سورس و رهبری سیاسی جرج بوش(پدر) در هم کوبیده شد، بخش عظیمی از نیروهای هوادار سوسیالیسم، در اثر این شکست تلخ، دچار سرخوردگی و سر در گمی عجیبی شده و عمدتاً بدامن سرمایه داری پناه بردند. از این رو، بمنظور گریز از چنین پیامدهای سخت، مطالعه و بررسی توسعه و رشد اقتصادی سریع کشور پر جمعیت چین، یک ضرورت عینی است. مقاله حاضر، با در نظر گرفتن بیم و امیدهای منطقی و بمنظور خدمت به این هدف، تدوین و ترجمه شده است.

تحریریه سایت و مترجم

یکی از کارگران(زن) کارخانه تولید اسباب بازی واقع در هوواندون چین، که مشتریان عمده آن کمپانیهای «مات تل»، «فیشر پرایز»، «هاسپرو»، «توم می»، و «وال مارت» می باشد، تعریف می کند: «همه روزه ما در محیطی با درجه حرارت بسیار بالا کار می کنیم. هوای محل کار ما را بوی مواد شیمیایی پر می کند. بسیاری از کارگران نمی توانند این میزان گرما، بو و سروصدای شدید را تحمل کنند. از کم خوابی اذیت می کشیم و حتی، پس از نیمه شب نیز نمی توانیم بخوابیم، زیرا، در محل کار ما برای حمام کردن فقط دو دوش وجود دارد و اکثر، سه ساعت در صف نوبت می مانیم. بعضی اوقات آب قطع می شود و از شستشو نیز محروم می شویم. همه ما خسته شده ایم و تقریباً، تمام توان ما تحلیل رفته است. هر از گاهی یک روز مرخصی به ما می دهند اما، در این روز هم، اجازه ماندن در خوابگاه را نداریم. در نتیجه مجبور می شویم در زیر درختان بخوابیم. در هر اتاق خوابگاه، ۱۶ نفر اسکان داده اند...».

اسباب بازی، تجارت بسیار بزرگی است. طبق آمار سال ۲۰۰۰، فقط در ایالات متحده آمریکا، ۲۹/۴ میلیارد دلار صرف خرید اسباب بازی شده است. در سال ۲۰۰۱ در آمریکا، ۳/۶ میلیارد اسباب بازی(۷۶ میلیون عروسک، ۳۴۹ میلیون اسباب بازی نرم، ۲۷۹ میلیون ماشین اسباب بازی و بقیه از دیگر انواع اسباب بازی) بفروش رفته است.

بیش از نیمی از اسباب بازیهای بازارهای آمریکا، در چین ساخته می شود. اما، خریداران این اسباب بازیها، از شرایط وحشتناک تولید این اسباب بازیها، یا اصلاً اطلاعی ندارند و یا بسیار کم می دانند.

خون، عرق و عذاب کارگران کارخانه های تولید اسباب بازی چین، به منبع درآمدی برای کمپانی‌هایی مثل «وال مارت»، «مات تل»، «فیشر پرایز»، «هاسبرو»، «توم می»، «دیسنی»، «مک دونالد» و «تویس ار یو اس» تبدیل شده است.

در سال ۱۹۷۶ در جمهوری خلق چین، دن شیائو پین به حاکمیت رسید و ترمیم سرمایه داری را آغاز کرد. اینک در چین، فاصله بین فقر و ثروت، بین شهر و روستا، بین زن و مرد (همه تفاوتها و نابرابریهای جامعه طبقاتی)، گسترش می یابد عمیق تر می شود. حاکمیت چین دروازه های کشور را به روی سرمایه گذاران امپریالیستی گشوده اند که، از نیروی کار ارزان و عرق زحمتکش، سودهای هنگفتی می برند.

در سال ۱۹۷۹، در چین قانون شرکتهای سهامی مشترک به تصویب رسید و دروازه عریضی را برای ورودی سرمایه خارجی گشود. مناطق ویژه اقتصادی تأسیس شد که در آنها کمپانیها خارجی از گذشتهای مالیاتی برخوردار شدند. بهترین و خوش آب و هوا ترین زمینها و زیرساختها در اختیار آنها قرار داده شد. از سال ۱۹۷۹ تا پایان سال ۱۹۹۶، کمپانیهای خارجی ۱۷۵ تریلیون دلار در چین سرمایه گذاری کردند. در سال ۱۹۹۶، در حدود نیمی از حجم کل تولیدات صادراتی چین، سهم کمپانیهای خارجی بود (این رقم در سال ۱۹۸۵، در حدود ۱٪ را شامل می شد).

در سال ۲۰۰۱، چین به عضویت سازمان تجارت جهانی درآمد. رهبران کمونیست- سرمایه دار چین، با تکیه بر شاخصهای رشد اقتصادی، این سیاست را منطبق با منافع کشور معرفی می کنند. لیکن، با در نظر گرفتن شرایط کار در همان صنعت تولید اسباب بازی، می توان گفت: در حالی که کورپوراسیونهای خارجی و سرمایه داران چینی متحدان از کشتن کارگران سود می برند، از این رشد اقتصادی چیزی عاید توده های مردم نمی شود و فقط برای زنده ماندن تلاش می کنند که آنها ممکن نیست.

لی چون می ۱۹ ساله، پس از شیفت کار ۱۶ ساعته در کارخانه اسباب بازی سازی «باینان»، مرد. دلیل قربانی شدن این خانم کارگر، کار شاقی بود که، چینی ها آن را «هو و لائوسی»، یعنی مرگ از شدت کار می نامند. هر روز از ساعت ۸ صبح تا نیمه شب، لی چون می، به ساختن این اسباب بازی لعنتی مشغول بود. همه ساله در آستانه سال نو، سفارشهای ژاپن و آمریکا به حداکثر خود می رسد. بدین جهت، کارگران کاخانه، دو ماه بدون استراحت کار می کردند و ارگانیزم لی نتوانست تحمل کند. هم اتاقی های لی می گویند: «لی، چند روز قبل از مرگ، بخاطر خستگی، از مدیریت کارخانه تقاضای مرخصی کرد. ولی، مقامات کارخانه به تقاضای وی ترتیب اثر ندادند. قبل از خواب لی از شدت خستگی و از بدی تغذیه در کارخانه، اظهار نارضایتی کرد، بشدت سرفه می کرد». لی را هنگام شب در کف اتاق، در میان خونی که از دهانش آمده بود، یافتند. لی قبل از رسیدن پزشک اورژانس فوت کرده بود. چنین حوادثی زیاد اتفاق می افتد ولی، اکثر آنها ثبت نمی شوند.

یکی از کارگران زن که در بخش تولید اسباب بازی «هپی میل» به سفارش «مک دونالد»، کار می کند، می گوید: «نرم تعیین شده، بسیار بالاست، بنابراین، باید مدت طولانی کنیم. تیم ما باید روزانه ۴۵ هزار عدد تحویل دهد. در فصل افزایش تقاضا، معمولاً بدون استراحت، هر روز تا نیمه شب کار می کنیم. و الآن، بخاطر تحویل بموقع سفارش جدید کارخانه، از ساعت ۱۸ عصر تا ساعت ۶ صبح نیز به سر کار می رویم. هر کسی را که در حین کار چرت بزند، جریمه می کنند. در شرایطی که با چسب، رنگ و محلولهای سمی شیمیائی کار می کنیم، حقوق ما بسیار پائین است و معادل ۷۰ درصد حداقل حقوق تعیین شده طبق قانون می باشد.

در اثر بوی بسیار تند، بسیاری از کارگران سرگیجه می گیرند و به حالت تهوع می افتند. بیماران و زنان باردار، بدون هیچ توضیحی، از کار اخراج می شوند. بگفته یکی از اعضای اتحادیه سابق شن- چنژن، زمانی که ۴۰ نفر از کارگران، از شرایط سخت کار خود شکایت

کردند، مقامات محلی به آنها فرمان "خفه شو و برو به کارخانه" دادند. بدین جهت، همه جا چنین شرایطی حاکم است».

روزانه صدها نفر کارگر در اثر آتش سوزی در کارخانه ها و خوابگاههای کارخانه ها کشته می شوند. در کارخانه چژیلی، اسباب بازی نرم با علامت تجاری «شیک کو» (chicco) ایتالیا تولید می شود. کارخانه، فاقد سیستم هشدار دهنده آتش سوزی، نردبان، کپسول و یا ماشین آتش نشانی بود. پنجره ها با تورهای سیمی محکم شده و اکثر خروجی ها بسته بود. پس از خاموش شدن آتش، اجساد جز غاله شده ۵۰ کارگر در پشت دروازه های بسته کارخانه یافت شد.

کارگران کارخانه های اسباب بازی سازی چین در تلاشهای خود برای سازمانیابی، با موانع عدیده ای مواجه می شوند. سعی می شود آنها را به محلی و مهاجر تقسیم کنند. اتحادیه های مستقل وجود ندارند، هر مقاومتی و دادن آگاهی در مورد شرایط کار، بیرحمانه تحت تعقیب قرار می گیرد. اسامی کارگران معترض را در لیست سیاه وارد می کنند و آنها به سختی می توانند کاری برای تامین معاش خانواده خود بیابند.

صرفنظر از همه اینها، کارگران به شیوه های مختلف در مقابل ستمگری مقاومت می کنند. در اوایل ماه آوریل سال ۲۰۰۲، کارگران کارخانه تولید اسباب بازی را در هواندون تحت کنترل خود گرفته و برای بیرون راندن نگهبانان و نیروهای کمکی، با آنها به زد و خورد پرداختند. ۱۰ نفر از کارگران زخمی شدند. این حرکت اعتراضی زمانی آغاز شد که، ۵۰۰ نفر از کارگران را بدون پرداخت حقوق ماههای فوریه و مارس اخراج کردند.

شرایط سخت کار در کارخانه های اسباب بازی سازی چین، تصویر روشن و وحشتناکی از سرمایه داری و سرمایه گذاری خارجی را در برابر چشمان توده های خلق چین بنمایش می گذارد.

راه توده ۱۹۶ ۲۰۰۸، ۱۰، ۰۶